

Uudised

PALGALISI VÄHEM, TÖÖJÕUMAKSE LAEKUB ROHKEM

Rahandusministeeriumi andmetel laekus riigile seitsme kuuga tulusid 5,06 miljardit eurot ehk 412,9 miljonit eurot enam kui eelmise aasta juuli lõpuks. Tööjõumakse laekus seitsme kuuga 2,35 miljardit eurot. Tööjõumaksude head laekumist toetab endiselt kiire palkade kasv, kuigi palgasaajate arv langeb. Maksu- ja tolliamet kogus seitsme kuuga maksudena 4,36 miljardit eurot. Maksutuludest suurimate tululiikidena tasuti sotsiaalmaksu 1,49 miljardit eurot, käibemaksu 1,11 miljardit eurot ning aktsiise 558,1 miljonit eurot. Edasi-antavaid makse laekus kokku 740,9 miljonit eurot. **ÕL**

AKUSTIKAMAAILMA SUPERSTAAR: Yasuhisa Toyota tahab kindlasti säilitada linnahalli amfiteatri olemust. **TOOMAS TATAR**

Linnahalli uus elu algab saali akustika kuulamisest

Linnahalli nõukogu esimees Meelis Pai on eevil ja kõnib kiirelt mööda kontserdisaali kohal olevaid koridore. Põrand vajub ja naksub, ent hirmu ta silmis ei ole. Otsime Ameerikast kohaletulnud akustikut Yasuhisa Toyotat, kes aitab lagunevast linnahallist voolida maailmatasemel kontserdisaali.

Pai naerab nagu poisike: «Sellise mehega luua kontakti – see on ju täiesti võimatu,» kiidab ta dirigent Paavo Järvit, kes asja korraldas. Jaapanlane on kaasatud lähteülesande kirjutamisesse, mille tulemusena peavad tekkima visioonid, mida linnahalliga teha. Kolme varianti loodetakse esitleda oktoobri lõpus. Üks on Pai sõnul kindel: siia saagu maailmatasemel kontserdisaali!

Suurmeister jalutab ringi

«Me oleme käsitleanud seda maja kogu aeg kui põhja ja ida kultuuride kohtumispaika,» kirjeldab Pai, seistes kahe eesriidepoole kokkupuutepunkti ees. Lavakardin on Enn Põldroosi teos «Inimeste elu», mida publik nägi viimati 1988. aastal. Tallinna linnavalitsus loodab, et 2019. aastal istub selle ees taas kontserti ootav rahvas – 5300 inimest.

Üleni musta riietatud ja prillide tagant ümbrust uudistavat Yasuhisa Toyota jagub siia ja sinna. Ühed soovivad temast pilti, teised teevad talle kohvi ja kolmandal hetkel on mees üldse kadunud.

Toyota tõdeb, et võrreldes teiste maailmakuulsate kontserdisaalidega on linnahalli saali paigutus teistsugune, kuid po-

«Meie oleme siin sellised väiksed tegijad ega saa eriti tingimusi esitada,»

on Eesti akustik Linda Madalik rahul, et projekti on kaasatud maailma tase.

tentsiaali on. «Mind huvitab selle publikuasetus. Nagu amfiteater,» tahaks akustik säilitada ruumi olemasolevaid tugevaid külgi. «Aga siiski, on natuke liiga vara öelda, mis on võimalik ja mis on võimatu.»

Oma tööd alustab ta ruumis jalutamise, et õppida seda täpsemalt tundma: «Esimese asjana mõtlen ruumi kujule. See on väga oluline,» rõhutab ta terav pilgul. Toyota jaoks on siin tegemist erilise olukorraga, sest tavaliselt alustab ta tööd enne, kui maja valmis.

Kohalik kadedust ei tunne

Eesti tippakustiku Linda Madaliku sõnul pole suurelt unistamine halb, kuid lisab, et plaanide täideviimiseks kulub palju aega ja raha. Ka Madalik on kaasatud lähteülesande loomisesse. Kadedust ta jaapanlasest kolleegi suurema rolli pärast ei tunne:

«Vastupidi! Ma poleks uneski näinud, et mul on au temaga ühe laua taga istuda! Meie oleme siin sellised väiksed tegijad. Me ei saa kunagi sellised tingimusi esitada. Me täidame ikka seda, mille tellija paneb meile laua peale.»

Meelis Pai usub, et saali valmides keeratakse Eesti majanduses uus lehekülg: hakatakse tegelema klassikalise muusika turismiga. «Sellest pole mitte kunagi midagi räägitud, kuna seda pole lihtsalt Eestis olemas,» selgitab Pai, et maailmas on klassikalise muusika ja ooperituriste kümne miljoni ringis. Lisaks võiks tulla konverentside külastajad. Seepärast näeb Pai tulevikus linnahalli ümber palju hotelle: «Kui toimuvad mitmetuhandelised konverentsid, võib juhtuda, et hotellikohiti jääb isegi väheseks.»

Pai sõnul kavatakse veel sel aastal kehtestada linnahalli ümbritsevatele kruntidele detailplaneering, mis lubaks need maha müüa ja saadud raha eest linnahalli remontida. Ühte krunti praegu aga ei müüda, mereäärne kaiosa on broneeritud Estonia teatrile. Teatri peadirektor Aivar Mäe on lubanud oma plaanidest rääkida septembris.

Pai on siiski kindel, et võimaliku ehituse alguseni võib kuluda aega, sest piirkonnas kehtivad keeldused on palju. Esmalt jäävad linnahalli tilkuvad laed ootama lähteülesande valmimist. Asjast huvitatud on aga optimistlikud. Dirigent Neeme Järvi: «Rahas minu meelest ei ole meil üldse küsimus, meil on mõtlemises. Kui me mõtleme praegu õigesti... siis oleme võitjad!» **MAARIT STEPANOV**

ETTEVAATUST, KAS NAISSAARE MA

• **KÜLLIKE ROOVÄLI**
kyllike.roovali@ohtuleht.ee

Naissaare rongijuht
Petka Ivanov istub pea-aegu kainelt mu vastas laua taga ja silub valget, kergelt võiduma hakanud paberit, mis pani teadmata ajaks seisma tema rongi.

«Ettekirjutus avaliku korra rikkumiste lõpetamiseks» seisab kuu aega vanal paberil politseivapi kõrval, alljoondumas raudteeseaduse paragrahvid, mille- ga Petka ehk kodanikunimega

kelle jaoks on Petka mure ka nende oma. Kõrval seisab Mare, kelle õul seisab kogu boheemlaslikult stiilse Petka majapidamine.

Kohalikud on kurjad. Petka ja kitsarööpmelise raudtee poolteise kilomeetri pikkusel lõigul edasi-tagasi kolistava rongita pole maailm enam see, mis varem.

Verine kevad ja uus elu

Petka on Naissaarel juba 21 aastat. Selle ajaga on maailm saanud interneti, nutitelefonid, Eesti on saanud NATOsse ja Euroopa Liitu.

«Hommiikul kell kuus käisin isa-ema haul Purtses, siis tulin siia ja jäin,» nii võtab Ida-Virumaalt pärit ja seal hüüdnime saanud Petka lühidalt kokku 1995. aasta 11. juunil toimunu.

Mõni kuu varem oli Petka esimest korda saarel koos teiste kaitseliitlastega, et valvata Vene sõjaväelt üle võetud objek-

Peedo Lehtla (65) vastuollu on läinud.

Inimkeelde tõlgitud on Petka sõitnud kitsarööpmelisel temale mittekuulaval raudteel rongi- ga ja vedanud seadusevastaselt inimesi, tagamata vajalikku ohutust. Kui Petka ei taltu, ähvardab politseipaber teda kuni 9600eurose sunnirahaga.

«Vat seda ei ole mul küll kusa- gilt võtta,» lööb Petka käega vastu lauda. «Nii et kes tulevad ja rongisõitu küsivad, vastan viisakalt, et tulgu ja vaadaku rongi, katsugu ja kas või veere- tagu ringi, aga mootorit mina käima ei pane.»

Petka näppude vahele sigineb nii tuttav purk lahja alko- hoolse joogiga. Tema majutus- toitlustusasutuse Rähnipesa ka- tusealuses toetavad tugiposte- naaber Erlend ja paar küla- meest: Ants Egel ja Jaak Puskar,